

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Holejšovského a soudkyň JUDr. Lenky Broučkové a JUDr. Lenky Grollové ve věci

navrhovatele: **Radoslav S.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem Mgr. Milanem Vaňkátem
sídlem Navrátilova 664/10, 110 00 Praha 1

za účasti: **A Podvinný Mlýn, o.p.s.**, IČO 27091651
Podvinný mlýn 2348/28, 190 00 Praha 9
zastoupený advokátem Mgr. Janem Švarcem
sídlem Vodičkova 695/24, 110 00 Praha 1 – Nové Město

o návrhu na zrušení obecně prospěšné společnosti s likvidací a jmenování likvidátora, **k odvolání navrhovatele** proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. července 2018, č. j. 71Cm 15/2013 – 139

takto:

- I. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. července 2018, č. j. 71Cm 15/2013 – 139 **se potvrzuje**. Ve výroku II. mění tak, že navrhovatel je povinen zaplatit dalšímu účastníkovi na náhradu nákladů řízení částku 12 342 Kč, do tří dnů od právní moci usnesení, k rukám jeho právního zástupce Mgr. Jana Švarce, advokáta se sídlem Praha 1 – Nové město, Vodičkova 695/24, 110 00.
- II. Navrhovatel je povinen zaplatit dalšímu účastníkovi na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 10 285 Kč do tří dnů od právní moci usnesení, k rukám jeho zástupce Mgr. Jana Švarce, advokáta se sídlem Praha 1 – Nové Město, Vodičkova 695/24, 110 00.

Odůvodnění:

1. Návrhem došlým soudu prvního stupně dne 24. 6. 2013 se navrhovatel domáhá zrušení účastníka. V návrhu uvedl, že zakládací listinou založila společnost ICKM PODVINNÝ MLÝN, s.r.o. obecně prospěšnou společnost A Podvinný Mlýn, o.p.s. (dále též jen „společnost“), když v zakládací listině bylo jako druh obecně prospěšných služeb uvedeno 1) organizování a zajišťování údržby všech prostor, jež tvoří součást projektu „Soubor bytových domů Podvinný Mlýn“ a nejsou ve vlastnictví jednotlivých vlastníků jednotek, 2) organizování a zajišťování služeb pro všechny vlastníky jednotek, jež tvoří součást uvedeného projektu a dále 3) získání finančních prostředků pro výše uvedené obecně prospěšné služby pro údržbu prostor a organizování služeb. Navrhovatel je přesvědčen o tom, že společnost neposkytuje žádné obecně prospěšné služby uvedené v zakládací listině po dobu delší než šesti měsíců. Obecně prospěšná společnost zde prokazatelně ne hospodář, nekoná a veškeré činnosti, ke kterým byla zřízena, přesunula na Společenství vlastníků jednotek domů č. p. 2281, 2282 a 2283, které k nim dle názoru navrhovatele nemá patřičné oprávnění. Společnost dále již od roku 2007 nezveřejňuje povinné informace dle zákona o obecně prospěšných společnostech a porušuje ustanovení tohoto zákona, zejména následujícím způsobem: nezveřejňuje výroční zprávu ve stanoveném termínu, neukládá výroční zprávu po schválení správní radou do sbírky listin, a nevede účetnictví

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Zelenková.

a účetní výkaznictví v rozsahu požadovaném zákonem. Navrhovatel osvědčení svého právního zájmu k podání návrhu na zrušení společnosti uvedl, že je vlastníkem bytové jednotky č. 18, nacházející se v domě č. p. 2282, v Katastrálním území Libeň, obec Praha s tím, že v Praze 9 – Libni je vystavěno větší množství bytových domů, které jsou všechny zahrnuty do jednoho areálu. V rámci tohoto areálu působí pět společenství vlastníků, přičemž největším z nich je Společenství vlastníků jednotek domu č. p. 2281, 2282 a 2283 (dále též jen „společenství“). Žalobou, o níž je v současné době vedeno u Krajského soudu v Hradci Králové řízení pod sp. zn. 54 Cm 90/2012 se společenství domáhá po navrhovateli zaplacení nedoplatku na nákladech spojených se správou domu, pozemků a na plněních poskytovaných s užíváním jednotky.

2. Soud prvního stupně usnesením ze dne 30. 3. 2015, č. j. 71 Cm 15/2013 – 52 rozhodl v tomto řízení tak, že návrh na zrušení obecně prospěšné společnosti A Podivný Mlýn, o.p.s. zamítl. Vrchní soud v Praze svým usnesením ze dne 23. 1. 2018, č. j. 7 Cmo 272/2015 – 89, k odvolání navrhovatele, usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2015, č. j. 71 Cm 15/2013 – zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení, neboť soud prvního stupně svá skutková zjištění učinil, aniž prováděl dokazování při jednání a navíc odůvodnění ohledně neosvědčení právního zájmu na zrušení společnosti bylo nepřezkoumatelné.
3. V záhlaví označeným usnesením Městského soudu v Praze ze dne 17. července 2018, č. j. 71Cm 15/2013 – 139 soud prvního stupně zamítl návrh na zrušení společnosti s likvidací (výrok I.), a uložil navrhovateli povinnost uhradit k rukám právního zástupce účastníka náklady řízení ve výši 5 400 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozhodnutí (výrok II.). Soud prvního stupně v odůvodnění uvedl, že na základě pokynu Vrchního soudu v Praze ve věci nařídil jednání s tím, že zároveň vyzval účastníka, aby se k tomuto návrhu vyjádřil. Člen správní rady OPS v této souvislosti uvedl, že vztah navrhovatele a společenství vlastníků jednotek nijak nesouvisí s činností společnosti, činnost společnosti je plně provázána s činností společenství, když členové společenství na základě dobrovolnosti bez nároku na honorář vykonávají funkce ve správní radě. V mezidobí byly doplněny do sbírky listin chybějící dokumenty a zprávy. Správní rada, pokud jde o společnost, bezpochyby funguje, když je třeba, aby bylo obhospodařováno celkem 21 000m² zelených ploch, když toto se realizuje právě na bázi společnosti, která je smluvním partnerem společenství. Je tedy prováděna činnost týkající se sekání trávy, péče o stromy a status, na základě kterého byla společnost založena, je plně naplňován. Účastník zcela nechápe aktivity, které jsou vyvíjeny ve vztahu ke společnosti ze strany navrhovatele, ani mu nejsou známy ty důvody, že se snad navrhovatel snažil zrušit mandátní smlouvu, kterou uzavřel se společností. Uvedl dále, že situace není taková, aby celou záležitost musel řešit soud, je tady možný občanský způsob řešení sporu s tím, že zatím k takové komunikaci nedošlo.
4. Soud uvedl, že účastníci řízení v jeho průběhu učinili nesporným, že navrhovatel je majitelem jednotky č. 18, nalézající se v domě č. p. 2282 v k. ú. Libeň, obec Praha. Tato skutečnost rovněž vyplývá z informativního výpisu z Katastru nemovitostí, když vlastnické právo k jednotce č. 2281/18 v budově č. p. 2281, 2282, 2283, k. ú. Libeň, č. LV 6747 je zapsána pro Radoslava S. V řízení bylo soudem zjištěno následující. Ze zakladací listiny A Podivný Mlýn, o.p.s. datované dne 1. 3. 2007, a to konkrétně z článku III., že se jedná v rámci poskytování služeb o níže uvedené obecně prospěšné služby tohoto charakteru: 1) organizování a zajišťování údržby všech prostor, jež tvoří součást projektu „Soubor bytových domů Podivný Mlýn“, a nejsou ve vlastnictví jednotlivých vlastníků jednotek; 2) organizování a zajišťování služeb pro všechny vlastníky jednotek, jež tvoří součást uvedeného projektu; 3) získání finančních prostředků pro výše uvedené obecně prospěšné služby – pro údržbu prostor a organizování služeb. Z úplného výpisu z rejstříku obecně prospěšných společností vedených Městským soudem v Praze, oddíl O, vložka 300, soud zjistil, že dne 1. 10. 2003 byla do rejstříku obecně prospěšných společností zapsána společnost A Podivný Mlýn, o.p.s. Z mandátní smlouvy o zajištění správy domu a vedení účetnictví soud zjistil, že se jedná o smlouvu, uzavřenou mezi Společenstvím vlastníků bytových jednotek domu č. p. 2281, 2282 a 2283 a společností YVEX, spol. s r.o. Dále soud

vedl, že další důkazy jako zápisy ze schůzí správní rady účastníka a stejně tak jako i smlouvu označenou jako Dohoda o správě nemovitostí, uzavřenou mezi A Podvinný Mlýn, o.p.s. a Společenství vlastníků jednotek domu č. p. 2281, 2282, 2283 a společností Prague Property Management, a.s., k důkazu neprováděl. Stejně tak k důkazu neprovedl ani mandátní smlouvu č. 1/2009 o zajištění správy domu, ostrahy a vedení účetnictví, uzavřenou mezi Společenstvím vlastníků jednotek domu č. 2281, 2282, 2283 a společností Prague Property Management, a.s., když soud podmiňoval provedení těchto důkazů prokázáním právního zájmu ze strany navrhovatele. K věci se vyjádřil právní zástupce účastníka s tím, že se mu jeví zcela nesrozumitelná argumentace navrhovatele, který se snaží dovodit právní zájem v předmětném řízení, když se dovolává kupříkladu uzavřené mandátní smlouvy. Účastník zdůraznil, že není stranou řízení, na které odkazuje navrhovatel, a jeho výsledek nebude mít jakékoliv závazné účinky mezi navrhovatelem a účastníkem. Dále pak uvedl, že navrhovatel již není k dnešnímu dni ani vlastníkem nemovitostí, jejíž správa je důvodem sporu, což navrhovatel opomněl jakkoliv uvést. Dále se zmiňuje o problematice uzavření kupní smlouvy mezi nabyvatelem a obchodní společností ICKM PODVINNÝ MLÝN, s.r.o. s tím, že účastníku není opět zřejmé, jak uvedenou skutečnost může prokazovat právní zájem navrhovatele na zrušení účastníka, když dle jeho názoru by nadepsané případně mělo směřovat k napadení platnosti kupní smlouvy, opět uzavřené s jiným subjektem, nikoliv s účastníkem. Zbylá argumentace navrhovatele pak spočívá na tom, že mandátní smlouvu vypověděl již v roce 2011, a dále pak se navrhovatel ve svém doplnění věnuje opět sporům se Společenstvím vlastníků jednotek, tedy subjektem zcela odlišným od účastníka. Pokud jde o závěrečné právní hodnocení navrhovatele, který odkazuje na důvodovou zprávu k zákonu o obecně prospěšných společnostech, dle které v konkrétním případě by mohl být osobou s právními zájmy např. i věřitel neziskové právnické osoby, pak účastník poukázal na účelovost argumentace navrhovatele, který na jednu stranu uvádí, že mandátní smlouvu vypověděl a na druhou stranu tuto skutečnost zcela pomíjí a uvádí, že v podstatě je ve stavu dlužníka. Se samotnou argumentací, že by dlužník měl být legitimován k podání návrhu na zrušení věřitele, se účastník v žádném případě nemůže ztotožnit, neboť takto by se dlužníkům fakticky otevírala cesta, jak se vyvléci ze svých závazků podáváním návrhu na zrušení věřitelů.

5. Dále soud poukázal na tato svá zjištění. Z kupní smlouvy o převodu jednotek a spoluvlastnického podílu na pozemcích, že byla uzavřena mezi ICKM PODVINNÝ MLÝN, s.r.o. jako prodávajícím a Radoslavem S. jako kupujícím, když jsou zde označeny jednotky, které se převádějí s tím, že se převádí i spoluvlastnický podíl na domě a ideální spoluvlastnický podíl na jednotlivých citovaných pozemcích. Je zde uvedeno, že pozemky citované v této kupní smlouvě budou v ideálním spoluvlastnictví spoluvlastníků jednotek s tím, že kupující se zavazuje ideální podíl na těchto pozemcích dát do správy obecně prospěšné společnosti A Podvinný mlýn, o.p.s. Dále se v článku 6.2. uvádí, že kupující se zavazuje platit měsíčně příslušnému společenství vlastníků poplatek za údržbu společných částí a za služby, a to v poměru plochy bytu vůči celkové ploše budovy. Uvedená smlouva je datována dne 6. 11. 2003, je zde razítko Katastrálního úřadu o vkladu práva vlastnického ze dne 17. 6. 2004. Ze smlouvy o vypořádání práv a povinností společného bydlení a vzájemných majetkových vztahů manželů pro dobu po rozvodu, že tato byla uzavřena mezi Radoslavem S. a Irenou S., kdy se vypořádávají zejména práva a povinnosti ohledně společného bydlení s tím, že se účastníci dohodli, pokud jde o nemovité věci, že ke dni právní moci rozsudku o rozvodu manželství se výlučným vlastníkem uvedené nemovitosti označené v této dohodě stává Radoslav S. Uvedená dohoda je ze dne 29. 5. 2012. Dodatek č. 1 ke smlouvě o vypořádání vzájemných majetkových vztahů mezi Radoslavem S. a Irenou S. ze dne 18. 2. 2013, se týká dalšího nemovitého majetku, a to konkrétně nebytové jednotky, a to garáže. Ze smlouvy o obstarání správy nemovitostí, uzavřené mezi Radoslavem S. a společností A Podvinný Mlýn, o.p.s., která je označena jako mandátní smlouva soud zjistil, že se zde konstatuje, že mandant tedy Radoslav S. je ideálním spoluvlastníkem jednotlivých ve smlouvě citovaných pozemků, předmětem smlouvy je obstarávání správy nemovitostí, tedy označených

pozemků. Uvádí se zde rovněž, že za činnost uskutečněnou dle této smlouvy má mandatář nárok na podíl na nákladech, a to ve výši odpovídající spoluvlastnickému podílu mandanta na předmětných parcelách. Smlouva je ze dne 13. 11. 2003. Soud rovněž zkonstatoval obsah protokolu z jednání před soudem prvního stupně sp. zn. 9 EC 184/2010 ze dne 25. 11. 2010 ve věci žalobce Společenství vlastníků jednotek domu č. p. 2281, 2282 a 2283, kdy žalovaným je Radoslav S., jedná se o žalobu o zaplacení částky 126 502,76 Kč s příslušenstvím. Rovněž byl konstatován protokol z jednání před soudem prvního stupně ve věci 5 EC 157/2010, protokol je ze dne 15. 3. 2011, kdy žalobcem je Společenství vlastníků jednotek domu č. p. 2281, 2282 a 2283 a žalovaným je Radoslav S., když se jedná o žalobu o zaplacení částky 74 481 Kč s příslušenstvím. Z rozsudku č. j. 5 EC 157/2010 – 203 ve věci žalobce Společenství vlastníků jednotek domu č. p. 2281, 2282 a 2283 proti žalovanému Radoslavu S. soud zjistil, že výrok rozsudku zní tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 74 481 Kč s příslušenstvím a dále nahradit náklady řízení s tím, že rozsudek je datován dne 27. 4. 2011. Z rozsudku Okresního soudu ve Svitavách č. j. 9 EC 184/2010 – 175 ve věci žalobce Společenství vlastníků jednotek domu č. p. 2281, 2282 a 2283 proti žalovanému Radoslavu S. soud zjistil, že bylo rozhodnuto tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 52 021,76 Kč s příslušenstvím, když v části o zaplacení částky 74 481 Kč s příslušenstvím se řízení zastavuje. Uvedený rozsudek je datován dne 28. 4. 2011. Z dopisu adresovaného dne 6. 12. 2011 společnosti A Podvinný mlýn, o.p.s. soud zjistil, že se jedná o výpověď smlouvy o obstarání správy nemovitostí, kterou tímto činí pan Radoslav S. Je zde fotokopie dodejky, která má razítko JUDr. Dušana Ružiče, Ph.D., advokáta, je zde podací razítko pošty 180 05 Praha „85“. Na dodejce je uvedeno, že zásilka nebyla vyzvednuta. Z dopisu JUDr. Dušana Ružiče, Ph.D., adresovaného společnosti A Podvinný Mlýn, o.p.s., když kopie byla zaslána Mgr. Josefu Bočkovi, Davidu Hornhofovi, Martinu Raidovi, Janě Langové, Ing. Blance Bekové a Tomáši Doležalovi dne 27. 1. 2012 soud zjistil, že jedná se o Upozornění na výpověď smlouvy o obstarání správy nemovitostí, kdy se konstatuje, že na adresu o.p.s. byla dne 6. 12. 2011 zaslána výpověď smlouvy a dále zde popisuje, že zásilka byla doručovaná na adresu sídla společnosti, zásilka nebyla vyzvednuta. Zásilku tak považují za doručitou a zároveň smlouvu za platně vypovězenou. Je zde žádost, aby nebylo pokračováno v činnosti, která je předmětem smlouvy. Jsou zde kopie podacích lístků určených jednotlivým adresátům označeným v tomto dopise. Rovněž jsou zde kopie jednotlivých dodejek, když pokud jde o jednotlivé dodejky, tyto jsou příslušnými adresáty podepsány. Z podání k Obvodnímu soudu pro Prahu 9, datovaného dne 12. 2. 2018 ve věci žaloby sp. zn. 17 C 269/2017, žalobce Společenství vlastníků jednotek domu č. p. 2281, 2282 a 2283, žalovaný Radoslav S., žaloba o zaplacení částky 41 733 Kč s příslušenstvím soud zjistil, že se jedná o částečné zpětvzetí žaloby a vyjádření k podání žalovaného ze dne 15. 1. 2018. Z print screenu z katastru nemovitostí soud zjistil, že se jedná o informaci o pozemcích, které byly citovány ve shora uvedených důkazních listinách, když se zde uvádí, že podíl ve výši 9909/3498011 náleží Michalu S., Bránská 40/6, 571 01 Moravská Třebová. Navrhovatel v této souvislosti soudu sdělil, že je pravdou, že v roce 2017 uvedené pozemky převedl na svého bratra. Soud již další důkazy neprováděl, neboť je považoval za nadbytečné.

6. Dále soud uvedl, že provedl veškeré důkazní listiny, které v rámci doplnění tvrzení a důkazů navrhovatel soudu doložil. Má nicméně za to, že ani jedna z listin, která byla ze strany navrhovatele soudu předložena, žádný právní zájem neosvědčuje. Důkazní listiny, které byly předloženy, se týkají jednak vlastnického práva navrhovatele k předmětným nemovitostem, což samo o sobě ještě nemůže zakládat právní zájem navrhovatele na zrušení účastníka. Pokud šlo o důkazní listiny týkající se vypořádání práv a povinností společného bydlení a vzájemných majetkových vztahů manželů pro dobu po rozvodu, pak ani tyto důkazní listiny neosvědčují právní zájem navrhovatele na podání tohoto návrhu. Takovým důkazem nemůže být dle soudu ani smlouva o obstarání správy nemovitostí, která byla uzavřena mezi Radoslavem S. a společností A Podvinný Mlýn, o.p.s., která je označena jako mandátní smlouva s tím, že se zde mimo jiné uvádí, že za činnost uskutečněnou dle této smlouvy, má mandatář nárok na podíl na

nákladech, a to ve výši odpovídající spoluvlastnickému podílu mandanta na předmětných parcelách. Tato smlouva, která byla uzavřena dne 13. 11. 2003, byla dle tvrzení navrhovatele z jeho strany řádně vypovězena, a to ke dni 6. 12. 2011. Soud má za to, že by se navrhovatel mohl v rámci jiného soudního řízení domáhat toho, zda-li je smlouva platně vypovězena či nikoliv, ale nemůže to být předmětem tohoto řízení, které mělo za cíl rozhodnout o zrušení a likvidaci obecně prospěšné společnosti. Rovněž další důkazy, které byly ze strany navrhovatele soudu doloženy (protokoly z jednání u jiných soudů a rozsudky ve sporech se společenstvím), se týkající převážně jeho vztahu se společenstvím a jeho sporů, které s tímto společenstvím vede. Výsledky těchto sporů nemohou mít žádný dopad do vztahu mezi navrhovatelem a účastníkem. Lze tedy shrnout, že veškerá tvrzení a důkazy navrhovatele v souvislosti s prokázáním právního zájmu na podání takového návrhu, se týkají a jsou řešeny v rámci odlišných sporných řízení s odlišnými subjekty, a nikoliv v rámci předmětného řízení. Skutečnost, že zde existují jisté neshody mezi navrhovatelem a účastníkem, nemohou být dostatečným odůvodněním toho, aby byl prokázán skutečně důležitý právní zájem osoby na zrušení společnosti. Navrhovatel neprokázal a neosvědčil právní zájem na podání návrhu na zrušení účastníka, soud proto návrh jako takový v celém rozsahu zamítl, když se již nezabýval konkrétními věcnými důvody, pro které by společnost případně mohla být zrušena.

7. Soud prvního stupně neměl osvědčeno ani prokázáno, že by navrhovatel osvědčil právní zájem na podání návrhu, o čemž poučil navrhovatele s tím, že jej vyzval, aby doplnil svá tvrzení a označil příslušné důkazy k prokázání právního zájmu tak, jak je předpokládáno v ust. § 8 odst. 4 zákona o obecně prospěšných společnostech. Navrhovatel reagoval podáním ze dne 24. 6. 2018 označeným jako „Doplnění tvrzení a důkazních návrhů“. V něm uvedl, že je členem společenství z titulu svého vlastnického práva k předmětné bytové jednotce a garáži. Vlastnictví k uvedeným nemovitostem nabyt na základě kupní smlouvy ze dne 10. 3. 2003 a smlouvy o vypořádání práv a povinností společného bydlení a vzájemných majetkových vztahů manželů pro dobu po rozvodu ze dne 29. 5. 2012. Dle kupní smlouvy se měl navrhovatel zavázat dát účastníkovi do správy některé nemovitosti, které navrhovatel nabyt na základě kupní smlouvy a přispívat na činnost a provoz účastníka prostřednictvím společenství. Dne 3. 11. 2003 došlo mezi navrhovatelem a účastníkem k uzavření mandátní smlouvy, přičemž v době podpisu kupní smlouvy nebyl navrhovatel pravdivě informován investorem o fungování účastníka. Pokud jde o tuto mandátní smlouvu, tak tuto navrhovatel vypověděl na základě výpovědi ze dne 6. 12. 2011 a považuje ji již za několik let vypovězenou. Uvedl, že společenství po navrhovateli od roku 2010 vymáhá i údajné náklady na „činnost“ účastníka. Dle společenství a účastníka má účastník údajně spravovat „areál“ či „pečovat o zeleň“, což není pravdou, protože za tuto službu hradí své správcovské společnosti, jejíž zaměstnanci či spolupracovníci tuto činnost vykonávají. Účastník žádnou skutečnou činnost nevykonává, ani nezastupuje všechny spoluvlastníky předmětných nemovitostí. Dále uvedl, že zákon bližší definici „právního zájmu“ neuvádí a ani v právním informačním systému ASPI není žádné rozhodnutí Nejvyššího soudu či Ústavního soudu k výkladu pojmu „právní zájem“ dle § 8 odst. 4 zákona o obecně prospěšných společnostech. Za určité vodítko považuje část důvodové zprávy, v níž se uvádí, že osobou, jež osvědčí právní zájem, může být především člen některého z orgánů nebo statutární zástupce neziskové právnické osoby. V konkrétním případě však může být takovou osobou i jiný subjekt, např. věřitel neziskové právnické osoby. Uvedl, že pokud by navrhovatel vycházel z tvrzení společenství a účastníka, pak by zde byl dle jejich tvrzení v podstatě „vztah“ dlužníka a věřitele. Pokud by měl navrhovatel něco hradit, mělo by mu za to být nejprve poskytnuto nějaké plnění či služba za takové situace by byl navrhovatel v podstatě v pozici věřitele účastníka, byť navrhovatel s tvrzeními společenství a účastníka nesouhlasí, tak tím spíše má právní zájem na podání návrhu na zrušení účastníka.
8. Proti usnesení soudu prvního stupně podal navrhovatel včasné odvolání. V odvolání vznesl tyto stěžejní odvolací námitky:

1) Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a kromě toho řízení před soudem prvního stupně vykazovalo dle navrhovatele i další vady (například nedostatečné poučení ze strany soudu prvního stupně, atd.). Pokud z odůvodnění rozhodnutí soudu nevyplyvá vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé, pak takové odůvodnění nevyhovuje zákonným hlediskům a v konečném důsledku takové rozhodnutí zasahuje do základního práva účastníka řízení, který má nárok na to, aby jeho věc byla spravedlivě posouzena.

2) Soud prvního stupně neprovedl navrhovatelem navrhané důkazy a skutkový stav tak zůstal neúplně zjištěný. Uvedené se týká především: mandátní smlouvy č. 1/2009 o zajištění správy domu, ostrahy a vedení účetnictví, uzavřenou mezi Společenstvím vlastníků jednotek domu č. 2281, 2282, 2283 a společností Prague Property Management, a.s. (dle napadeného rozhodnutí soud prvního stupně tuto listinu neprováděl, avšak z protokolu ze dne 7. 6. 2018 plyne, že zřejmě byla provedena k důkazu - in eventum proto navrhovatel navrhuje, aby bylo dokazování touto listinou zopakováno), odborného vyjádření č. 153 pana Michala Sodomka, účastnického výslechu navrhovatele. Navrhovatel trvá na všech svých důkazních návrzích a z procesní opatrnosti navrhuje, aby byly provedeny k důkazu odvolacím soudem.

3) Z provedených důkazů učinil soud nesprávné či nedostatečné skutkové závěry. Ačkoliv soud prvního stupně v napadeném rozhodnutí provádí určité hodnocení provedených důkazů, dle navrhovatele není uvedené hodnocení dostatečné. Z provedených listin totiž plyne více skutečností, než je soudem prvního stupně uváděno v napadeném rozhodnutí. Jde-li například o citované protokoly z jednání ve věci vedené u Okresního soudu ve Svitavách ze dne 25. 11. 2010 a ze dne 15. 3. 2011, plyne z nich nejen, kdo byl účastníkem tohoto řízení a co bylo jeho předmětem, ale plynou z nich i konkrétní stanoviska účastníků, přičemž na některá konkrétní stanoviska navrhovatel výslovně poukazoval v souvislosti s předmětem tohoto řízení. Uvedené obdobně platí i pro přiložené rozsudky. Stejně tak z podání společenství ze dne 15. 2. 2018 plyne rovněž ta skutečnost, že ačkoliv navrhovatel vypověděl mandátní smlouvou s účastníkem, společenství po navrhovateli stále i přes to vymáhá i údajné náklady na činnost účastníka.

4) Soud prvního stupně chybně aplikoval především hmotné právo (vedle uvedených procesních pochybení), kdy soud prvního stupně vyložil mylně především ustanovení § 8 odst. 4 zák. č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech. Soud v napadeném rozhodnutí mimo jiné uvádí, že ani jedna z listin, která byla ze strany navrhovatele soudu předložena, právní zájem navrhovatele neosvědčuje. Nicméně napadené rozhodnutí již neobsahuje nic k tomu, co konkrétně soud prvního stupně za takový "právní zájem" vlastně považuje. Účastník prostřednictvím společenství požaduje po navrhovateli, aby hradil jeho náklady a údajnou činnost, s čímž navrhovatel nesouhlasí. Nicméně pokud by navrhovatel vycházel z tvrzení společenství a účastníka, pak by zde byl dle jejich tvrzení v podstatě "vztah" dlužníka a věřitele. Pokud by totiž měl navrhovatel něco hradit, mělo by mu za to být nejprve poskytnuto nějaké plnění či služba. Nicméně za takové situace by navrhovatel byl v podstatě v pozici věřitele účastníka. Byť navrhovatel s tvrzeními společenství a účastníka nesouhlasí, tak tím spíše má právní zájem na podání návrhu na zrušení účastníka a jmenování likvidátora. Navrhovatele dlouhodobě poškozuje nezákonná existence dalšího účastníka. Byť došlo k uzavření mandátní smlouvy mezi účastníkem a navrhovatelem, navrhovatel byl investorem uveden v omyl. Investorem prezentovaný účel a smysl účastníka se totiž nikdy nenaplnil, tj. účastník nespravuje pozemky v tvrzeném "areálu", neboť ty si spravují sami dotčená společenství a jejich správcovská společnost. Účastník na tom nemá žádný podíl či zásluhu. Navrhovatel své odvolání doplnil ještě podáním ze dne 10. 6. 2020. V rámci něj se opět zabýval věcnými okolnostmi věci samé, tedy skutečnostmi, jež mají prokazovat nutnost zrušit předmětnou obecně prospěšnou společnost. Vznikem jejího právního titulu k péči o veřejnou zeleň na pozemcích spravovaných

společenstvím vlastníků jednotek, okolnostmi, že se navrhovatel stal vlastníkem jednotky a potažmo tak členem řečeného společenství vlastníků jednotek a dne 3. 11. 2003 mělo mezi ním a společností dojít k uzavření mandátní smlouvy, již však v roce 2011 vypověděl. Odvolatel dále v rámci odvolání poukázal i na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 24. 4. 2019 sp. zn. 27 Cdo 3483/2017, podle něž právní zájem přitom předpokládá, že zrušení obchodní korporace se přímo dotýká právního postavení této osoby, tj. jejích práva a povinností vyplývajících z hmotného práva; pouhý „morální“, „majetkový“ nebo jiný „neprávní“ zájem na zrušení společnosti nepostačuje. Dále odvolatel poukázal též i na usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 113/2014 jakož i sp. zn. 29 Cdo 2624/2016.

9. Odvolatel navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že návrhu vyhověl.
10. K odvolání se vyjádřil účastník, který vyvracel jednotlivé odvolací námitky a závěrem zdůraznil, že navrhovatel nebyl v době projednání věci u soudu prvního stupně již majitelem nemovitostí, jejichž správa účastníkem byla důvodem sporu, kdy i tato okolnost ještě zdůrazňuje, že navrhovatel nemohl mít jakýkoliv právní zájem na daném soudním řízení. Z uvedeného tedy vyplývá, že navrhovatel již není v žádném vztahu k účastníkovi, kdy navíc navrhovatel v řízení prvního stupně sám argumentoval tak, že mandátní smlouvu, jenž, zakládala vztah mezi navrhovatelem a účastníkem, vypověděl již v r. 2011. Navrhl, aby odvolací potvrdil usnesení soudu prvního stupně a účastníkovi přiznal náhradu nákladů odvolacího řízení.
11. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
12. Podle § 8 odst. 4 písm. c) soud na návrh státního orgánu, zakladatele nebo osoby, která osvědčí právní zájem, rozhodne o zrušení obecně prospěšné společnosti a o její likvidaci, jestliže obecně prospěšná společnost neposkytuje obecně prospěšné služby uvedené v zakládací listině po dobu delší než šest měsíců. Jak odvolací soud uvedl již ve svém rozhodnutí sp. zn. 7 Cmo 272/2015 – 89, k tomu, aby se soud mohl vůbec zabývat existencí věcných důvodů pro zrušení obecně prospěšné společnosti, musí být prokázáno, že navrhovatel je osobou, již svědčí právní zájem na zrušení společnosti. Jinak řečeno, navrhovatel musí osvědčit svůj právní zájem na zrušení obecně prospěšné společnosti s likvidací. V tomto směru byl navrhovatel resp. jeho zástupce ještě i v rámci odvolacího řízení poučen, tedy že je třeba tvrdit skutečnosti osvědčující právní zájem navrhovatele na zrušení společnosti a k těmto skutečnostem přinejmenším navrhnout provedení příslušných důkazů je prokazujících.
13. K první odvolatelově námitce je nutné konstatovat, že rozhodnutí soudu prvního stupně je plně přezkoumatelné, zcela dostatečně odůvodněné jako po stránce skutkové, tak i právní. Podle soudu prvního stupně, s nímž odvolací soud souhlasí, předložené důkazní listiny se týkaly vlastnického práva navrhovatele k předmětným nemovitostem, což samo o sobě ještě nemůže zakládat právní zájem na zrušení účastníka. Dále se týkaly vypořádání práv a povinností společného bydlení manželů pro dobu po rozvodu (jedním z nich byl navrhovatel), což rovněž neosvědčuje jeho právní zájem na zrušení dalšího účastníka. Takovým důkazem nemůže být ani mandátní smlouva o obstarání nemovitosti, uzavřená dne 13. 11. 2003, jež byla řádně vypovězena 6. 12. 2011. Ani spory vedené navrhovatelem týkající se převážně jeho vztahů se Společenstvím vlastníků domu č. p. 2281, 2282, 2283 nejsou skutečností zakládající právní zájem navrhovatele na zrušení dalšího účastníka s likvidací.
14. Odvolací soud doplnil dokazování výpisy z katastru nemovitostí provedené na stránce HTTPS nahlížení do katastru nemovitostí cz. dne 10. června 2020 a to ohledně parcely číslo 3039/1, 3039/223, 3039/113 katastrální území Libeň, obec Praha, list vlastnictví 7950, 7460, 6608. Z uvedeného důkazu zjistil, že vlastníkem předmětných parcel není navrhovatel, ale S. Michal, Bránská 40/6, 57101, Moravská Třebová. Jak následně učinili účastníci nesporným, a jak i konstatoval soud prvního stupně, aniž by ovšem z této skutečnosti čehokoli vyvodil, tyto

pozemky náleží od roku 2017 jmenovanému bratrovi navrhovatele. Pozemky, jichž se tak týkala výše řečená mandátní smlouva, již dle svých vlastních tvrzení (i důkazu viz. dopis adresovaný společnosti A Podvinný mlýn, o.p.s. dne 6. 12. 2011) navrhovatel vypověděl, nejsou od roku 2017 vlastnictvím navrhovatele. Potud tedy nemůže být dán, tím spíše pak osvědčen jeho právní zájem na zrušení předmětné obecně prospěšné společnosti, jež tyto pozemky spravuje – udržuje. Je tak již zcela irelevantní, zda tak skutečně činí či nikoli či zda to je či není ekonomické.

15. Dáno není ani další hledisko právního zájmu navrhovatele vycházející z vlastnictví bytové jednotky, jež je v domě, jehož správu zajišťuje výše jmenované společenství vlastníků jednotek. Toto společenství má dle navrhovatele uzavřeny nepřiměřené, nedůvodné a potažmo tak chybné smlouvy s další účastníci, z čehož navrhovatel dovozuje další důvod svého právního zájmu. Ani ten není a nemůže být dán, tím spíše osvědčen. Právní vztah mezi vlastníkem jednotky a osobou zajišťující správu společných částí domu a pozemku (viz. § 1194 o. z.) – společenství vlastníků jednotek, je dán mezi navrhovatelem a předmětným společenstvím. Není však z pozice navrhovatele coby vlastníka jednotky dán mezi ním a „servisními“ subjekty používanými společenstvím, jinak řečeno subjekty, jež pro společenství vlastníků tuto správu zajišťují. Nesouhlasí-li navrhovatel s tím, jaké právní vztahy navázalo či navazuje či realizuje společenství vlastníků jednotek, je namístě řešit toto vůči němu (coby člen společenství), nikoli vůči subjektům jsoucím oprávněnými či povinnými z těchto právních vztahů.
16. Ani žádná z dalších odvolacích námitek odvolatele není důvodná. Pakliže sám uvedl, že vypověděl mandátní smlouvu vůči další účastníci v roce 2011, nemůže pro toto řízení vyvozovat svůj právní zájem z takového svého neexistujícího vztahu k ní. Dalších důkazů, než provedených a zhodnocených soudem prvního stupně vztahujících se k tvrzení navrhovatele ohledně jeho právnímu zájmu nebylo a není třeba (kromě důkazu učiněného odvolacím soudem), když je zcela dostačující, že bylo prokázána absence jeho vlastnictví vůči další účastníci obhospodařovaným pozemkům jakož i o zániku jeho vztahu s další účastníci daného dle jeho vlastního tvrzení z jeho strany vypovězenou mandátní smlouvou. Mezi ním a další účastníci tak není žádný právní vztah (tím spíše nebyl doložen), jež by jakkoli odůvodňoval to, že se zrušení předmětné obecně prospěšné společnosti jakkoli dotýká, tím spíše pak přímo dotýká právního postavení navrhovatele, jeho práv a povinností vyplývajících z hmotného práva (viz. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 3483/2017). Další odvolatelem citované judikáty na tomto ničeho nemění, naopak stejně jako shora uvedený jej podporují. Odvolatelem navrhované důkazy by již nic nemohly na řečeném změnit, neboť nebyl-li navrhovatelem jeho právní zájem na zrušení předmětné obecně prospěšné společnosti ani dostatečně tvrzen – i jen tvrzené skutečnosti, i kdyby byly prokázány, tento právní zájem netvoří.
17. Ze všech výše uvedených důvodů odvolací soud podle § 219 o. s. ř. usnesení soudu prvního stupně v napadeném výroku ve věci samé I. potvrdil jako věcně správné. Odvolací soud změnil toliko výrok o náhradě nákladů řízení (výrok II.), správně učiněný soudem podle § 142 odst. 1 o. s. ř. dle úspěchu ve věci, jenžto úspěch měl další účastník, ovšem v nesprávné výši. Odvolací soud stanovil jejich správnou výši na částku celkem 12 342 Kč. Náhrada byla dána za tři úkony právní pomoci dle § 9 odst. 4 písm. c) ve spojení s § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. v rozhodném znění (3x 3 100 Kč), třemi paušálními náhradami hotových výdajů dle § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. v rozhodném znění (3x 300 Kč, a náhradou daně z přidané hodnoty ve výši 21% z uvedených částek (2 142 Kč), celkem tedy 12 342 Kč.
18. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. dle úspěchu v odvolacím řízení, v němž byl plně úspěšným další účastník. Přiznal mu proto náhradu nákladů řízení ve výši jím skutečně účelně vynaložených nákladů, a to za 2 úkony právní pomoci po 3 100 Kč (dle § 9 odst. 4 písm. c) ve spojení s § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. v rozhodném znění), jednu polovinu úkonu ve výši 1 550 Kč dle § 9 odst. 4 písm. c), § 11 odst. 3 a § 11 odst. 2 písm. b) ve spojení s § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. v rozhodném znění), 2,5 paušálními náhradami hotových výdajů dle § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Zelenková.

v rozhodném znění (2,5x 300 Kč) a dále náhradu daně z přidané hodnoty ve výši 21% z uvedených částek – 1 785 Kč, celkem tedy částku 10 285 Kč. Za odůvodněný náklad odvolací soud neuznal úkon převzetí a přípravy zastoupení druhým advokátem v řadě v rámci dovolacího řízení a poloviční úkon za vyúčtování náhrady nákladů řízení, když toto mohl učinit další účastník přímo u jednání, což ostatně učinil a bylo tak nadbytečné písemné vyčíslení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné jen za podmínek § 237 o. s. ř.; lze je podat do dvou měsíců od doručení tohoto usnesení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně.

Praha 11. června 2020

JUDr. Josef Holejšovský v. r.
předseda senátu